VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2016. gada 1. martā*

Valsts atbalsts — Grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšana — Atbalsts valsts garantijas veidā — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Formālas izmeklēšanas procedūras neuzsākšana — Nopietnas grūtības — Ieinteresēto personu procesuālās tiesības

Lieta T-79/14

Secop GmbH , Flensburga (Vācija), ko pārstāv *U. Schnelle* un *C. Aufdermauer*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Armati*, *T. Maxian Rusche* un *R. Sauer*, pārstāvji,

atbildētāja,

par lūgumu atcelt Komisijas 2013. gada 18. decembra Lēmumu C(2013) 9119 *final* par valsts atbalstu SA.37640 – Glābšanas atbalsts par labu *ACC Compressors SpA* – Itālija.

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneši I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] (referente) un E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*],

sekretāre K. Andova [*K. Andová*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 8. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 *ACC Compressors SpA* ir sabiedrība, kas kopš 1960. gada nodarbojas ar mājsaimniecības ledusskapju kompresoru ražošanu un tirdzniecību. Tā ir pilnībā piederošs meitasuzņēmums [sabiedrībai] *Household Compressors Holding SpA (HCH)*, kas darbojas tikai kā holdinga sabiedrība un neveic ražošanu. *ACC Compressors* sākotnēji piederēja viss *ACC Austria GmbH* kapitāls un ar pēdējās minētās starpniecību – viss *ACC Germany GmbH* un *ACC USA LLC* kapitāls.

* Tiesvedības valoda – vācu.

2 2012. gadā *ACC* grupa saskārās ar ekonomiskajām grūtībām. 2012. gada oktobrī tika uzsākts maksātnespējas process pret *ACC Germany*. 2012. gada 20. decembrī tika uzsākts maksātnespējas process pret *ACC Austria*. *ACC Compressors* tika atzīta par maksātnespējīgu 2013. gada 28. jūnijā, un 2013. gada 27. augustā tai tika piemērota ārkārtas administratīvā procedūra. *HCH* tika atzīta par maksātnespējīgu 2013. gada 12. oktobrī.

3 2013. gada 20. aprīlī – pēc iepirkuma, kas tika izsludināts *ACC Austria* maksātnespējas procedūras ietvaros, – starp *Secop Kompressoren GmbH*, prasītājas meitasuzņēmumu, un *Secop GmbH*, šodien sauktu par *Secop Austria GmbH*, kā arī *ACC Austria* juridiskajiem administratoriem tika parakstīts līgums par *ACC Austria* aktīvu pārdošanu. Šī līguma spēkā esamība bija atkarīga no nosacījuma, ka Eiropas Komisija atzīs šī darījuma saderību ar iekšējo tirgu.

4 2013. gada 5. novembrī Itālijas Republika paziņoja Komisijai par glābšanas atbalstu [sabiedrībai] *ACC Compressors*.

5 Paziņotais pasākums ietvēra valsts garantiju sešu mēnešu kredītlīnijām, lai nodrošinātu likviditātes vajadzības, par 13,6 miljoniem euro. Šai garantijai bija jāļauj turpināt *ACC Compressors* darbību līdz pārstrukturēšanas vai likvidācijas plāna izstrādei.

6 Ar 2013. gada 11. decembra lēmumu Komisija nolēma necelt iebildumus pret *ACC Austria* aktīvu iegādi, ko veica par *Secop Austria* kļuvusī sabiedrība (turpmāk tekstā – "lēmums par koncentrāciju"), tādējādi apstiprinot 2013. gada 20. aprīlī noslēgto līgumu.

7 2013. gada 18. decembrī ar Lēmumu C(2013) 9119 *final* par valsts atbalstu – Glābšanas atbalsts par labu *ACC Compressors SpA* – Itālija (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), Komisija nolēma neizvirzīt iebildumus pret paziņoto pasākumu. It īpaši tā uzskatīja, ka paziņotais pasākums ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, bet ka tas atbilst [arī] nosacījumiem, lai to atzītu par saderīgu ar iekšējo tirgu un par atbalstu grūtībās nonākuša uzņēmuma glābšanai.

8 *ACC Austria* aktīvu iegāde, ko veica *Secop Austria*, attiecās cita starpā uz patentiem, kurus līdz tam bija izmantojusi arī *ACC Compressors* savai kompresoru ražošanai. Divi strīdi attiecībā uz minētajiem patentiem (turpmāk tekstā – "strīdīgie patenti") tiek izskatīti Vācijas un Itālijas tiesās starp grupu *Secop* un grupu *ACC*, kuras it īpaši iebilst jautājumā par to, vai starp tām ir ticis noslēgts likumīgs licences līgums (turpmāk tekstā – "strīds par patentiem").

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

9 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 5. februārī, prasītāja cēla šo prasību.

10 Pamatojoties uz tiesneša referenta priekšlikumu, Vispārējā tiesa (pirmā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un tās 1991. gada 2. maija Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros rakstveidā uzdeva lietas dalībniekiem jautājumus. Lietas dalībnieki atbildēja Vispārējās tiesas noteiktajā termiņā.

11 Vispārējā tiesa 2015. gada 8. septembra tiesas sēdē uzklausīja lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un to atbildes uz tās uzdotajiem jautājumiem.

12 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13 Pēc prasījumu grozīšanas atbildes uz repliku stadijā Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt prasību par nepamatotu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

14 Prasības par atcelšanu pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus, kuri ir balstīti, pirmkārt, uz LESD 296. panta pārkāpumu, būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu un pamatojuma neesamību, otrkārt, uz Līgumu pārkāpumu un, treškārt, uz pilnvaru nepareizu izmantošanu.

15 Atbildēs uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem prasītāja norādīja, pirmkārt, ka tās pirmais pamats ir jāsaprot tādējādi, ka tas ir balstīts uz izmeklēšanas neveikšanu, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu un Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108. panta] piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), 4. panta 1. punktu.

16 Prasītāja norādīja, otrkārt, ka tās trešais pamats ir jāsaprot tādējādi, ka tas ir balstīts uz kļūdām vērtējumā, ciktāl Komisija neesot ņēmusi vērā tos būtiskos lietas faktus, kas tai bija zināmi vai par kuriem tai bija jāzina. Turklāt tiesas sēdē prasītāja precizēja, ka tā neredz šķēršļi tam, ka tās pirmais un trešais pamats pārkvalificētajā redakcijā tiktu izskatīti kopā.

17 Tāpēc turpinājumā tiks izskatīti prasītājas izvirzītie pamati.

Par otro pamatu, kas ir balstīts uz Līgumu pārkāpumu

18 Otrais pamats ir sadalīts trīs daļās, attiecīgi, daļā, kas ir balstīta uz LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu, daļā, kas ir balstīta uz LESD 108. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu, un daļā, kas ir balstīta uz vienlīdzīgas attieksmes principa neievērošanu.

19 Vispirms ir kopīgi jāizvērtē pirmā un otrā daļa. Šo abu daļu mērķis būtībā ir apstrīdēt Komisijas lēmuma neuzsākt formālās izmeklēšanas procedūru pamatotību.

Par otrā pamata pirmo un otro daļu, kas ir balstītas uz LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta un 108. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu

20 Prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija kļūdaini uzskatīja, ka strīdīgais atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, un ka tā kļūdaini esot atturējusies sākt formālās izmeklēšanas procedūru.

21 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

– Atbilstošās judikatūras atgādinājums

22 Vispirms ir jāatgādina, ka Komisijai ir jāuzsāk formālā izmeklēšanas procedūra, ja, ņemot vērā informāciju, kas iegūta iepriekšējās pārbaudes procedūras gaitā, tai joprojām ir ļoti grūti novērtēt attiecīgo pasākumu. Šis pienākums tieši izriet no LESD 108. panta 3. punkta, kas ir interpretēts judikatūrā un ir apstiprināts Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punktā un 13. panta 1. punktā, ja Komisija pēc iepriekšējas pārbaudes veikšanas konstatē, ka attiecīgais pasākums rada šaubas par tā saderīgumu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 12. februāris, *BUPA* u.c./Komisija, T-289/03, Krājums, EU:T:2008:29, 328. punkts).

23 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 108. panta 2. punktā paredzētā procedūra noteikti ir nepieciešama, ja Komisijai rodas būtiskas grūtības novērtēt, vai atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu. Komisija līdz ar to var aprobežoties ar iepriekšēju pārbaudi, kas paredzēta LESD 108. panta 3. punktā, lai pieņemtu valsts pasākumam labvēlīgu lēmumu, tikai tad, ja tā pirmās pārbaudes beigās ir ieguvusi pārliecību, ka šis pasākums vai nu nav atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, vai arī, ja tas tiek atzīts par atbalstu, ir saderīgs ar kopējo tirgu. Ja savukārt šīs pirmās pārbaudes beigās Komisija ir ieguvusi pretēju pārliecību vai arī ja tā neļauj novērst visas grūtības, kas radušās, novērtējot attiecīgā pasākuma saderību ar kopējo tirgu, Komisijai ir pienākums iegūt visus nepieciešamos atzinumus un uzsākt šajā sakarā LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru (spriedumi, 1993. gada 15. jūnijs, *Matra*/Komisija, C-225/91, Krājums, EU:C:1993:239, 33. punkts; 1998. gada 2. aprīlis, Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, C-367/95 P, Krājums, EU:C:1998:154, 39. punkts, un *BUPA* u.c./Komisija, minēts 22. punktā, EU:T:2008:29, 329. punkts).

24 Tātad Komisijai pašai, pamatojoties uz lietas faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem, ir jāizlemj, vai grūtības, kas saistītas ar atbalsta saderības novērtēšanu, prasa šīs procedūras uzsākšanu (spriedums, 1993. gada 19. maijs, *Cook*/Komisija, C-198/91, Krājums, EU:C:1993:197, 30. punkts). Šim vērtējumam jāatbilst trim prasībām.

25 Pirmkārt, atbilstoši LESD 108. pantam Komisijas tiesības pēc iepriekšējās pārbaudes procedūras pabeigšanas izlemt, vai atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, aprobežojas ar atbalsta pasākumiem, kas nerada nopietnas grūtības, un tādējādi šim kritērijam ir izņēmuma raksturs. Tāpēc Komisija nevar atteikties uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, pamatojoties uz citiem apstākļiem, tādiem kā trešo personu intereses, procesuālās ekonomijas apsvērumi vai kādi citi administratīvo ērtību apsvērumi (spriedums, 2001. gada 15. maijs, *Prayon-Rupel*/Komisija, T-73/98, Krājums, EU:T:2001:94, 44. punkts).

26 Otrkārt, ja ir nopietnas grūtības, Komisijai nav piešķirta rīcības brīvība, – tai ir jāuzsāk formālā procedūra. Lai gan tās tiesības uzsākt šo procedūru ir ierobežotas, Komisijai tomēr ir zināma rīcības brīvība lietas apstākļu izpētīšanā un novērtēšanā, lai izlemtu, vai tie rada nopietnas grūtības. Atbilstoši LESD 108. panta 3. punkta mērķim un tās labas pārvaldības pienākumam Komisija cita starpā var uzsākt sarunas ar valsti, kas paziņojusi par atbalstu, vai ar trešajām personām, lai tādējādi iepriekšējās procedūras gaitā pārvarētu visas grūtības, ar ko tā sastapusies (spriedums *Prayon-Rupel*/Komisija, minēts 25. punktā, EU:T:2001:94, 45. punkts).

27 Treškārt, jēdzienam "nopietnas grūtības" ir objektīvs raksturs. Šādu grūtību konstatēšana prasa objektīvi izmeklēt gan apstākļus, kādos ticis pieņemts apstrīdētais lēmums, gan tā saturu, salīdzinot lēmuma pamatojumu ar Komisijas rīcībā esošo informāciju brīdī, kad tā lēma par strīdīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu (skat. spriedumu *Prayon-Rupel*/Komisija, minēts 25. punktā, EU:T:2001:94, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Šajā gadījumā Komisija apstrīdētajā lēmumā uzskatīja, ka strīdīgais atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu tiktāl, ciktāl tas atbilst LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktam un Kopienas pamatnostādnēm attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV 2004, C 244, 2. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatnostādnes").

29 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka LESD 107. panta 3. punktā Komisijai ir piešķirta plaša rīcības brīvība, lai atļautu piešķirt atbalstu atbilstoši atkāpēm no šī panta 1. punktā paredzētā vispārējā aizlieguma, ciktāl valsts atbalsta saderības vai nesaderības ar iekšējo tirgu novērtējums šajos gadījumos rada problēmas, kas saistītas ar faktu un sarežģītu ekonomisku apstākļu vērā ņemšanu un novērtēšanu. Eiropas Savienības tiesas kontrolei šajā ziņā ir jāaprobežojas ar pārbaudi par to, vai ir ievērotas procesuālās normas un norādīts pamatojums, kā arī ar faktu pareizuma, acīmredzamas kļūdas vērtējumā neesamības un pilnvaru nepareizas izmantošanas neesamības pārbaudi. Tādējādi Savienības tiesai ar savu ekonomisko vērtējumu nav jāaizstāj Komisijas vērtējums. Komisija var noteikt pasākumus attiecībā uz to, kā tā īstenos savu rīcības brīvību, tādu aktu veidā kā minētās pamatnostādnes, ciktāl

šie akti ietver noteikumus, kas norāda nostāju, kura šai iestādei ir jāieņem, un ja tie nenovirzās no Līguma noteikumiem. Šajā kontekstā Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai ir ievērotas prasības, kādas Komisija pati sev ir noteikusi (spriedums, 2002. gada 30. janvāris, *Keller* un *Keller Meccanica* /Komisija, T-35/99, Krājums, EU:T:2002:19, 77. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 2004. gada 1. decembris, *Kronofrance*/Komisija, T-27/02, Krājums, EU:T:2004:348, 79. punkts un tajā minētā judikatūra).

– Par apgalvoto *ACC Compressors* jauna uzņēmuma statusu

30 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka pēc *ACC Austria* aktīvu pārdošanas apstrīdētos patentus vairs nevarēja izmantot *ACC Compressors*, kas līdz ar to bija jāuzskata par uzņēmumu, kurš radies iepriekš pastāvoša uzņēmuma likvidēšanas rezultātā, un tāpēc par jaunizveidotu uzņēmumu pamatnostādņu 12. punkta izpratnē. Tā kā *ACC Compressors* nevar izmantot strīdīgos patentus, tai nav pietiekami attīstītas struktūras, lai iegūtu tiesības uz glābšanas atbalstu, un, it īpaši, tā nevar tikt pielīdzināta uzņēmumam ar tādu pašu nosaukumu, kas ražoja kompresorus kopš 1960. gada.

31 Šo pamatnostādņu 12. punkts ir izteikts šādi:

"Saskaņā ar šīm pamatnostādnēm jauniem uzņēmumiem nav tiesību uz glābšanas vai pārstrukturēšanas atbalstu, pat ja to sākotnējais finanšu stāvoklis nav stabils. Tā, piemēram, it īpaši ir, ja jauns uzņēmums rodas, likvidējot iepriekšējo uzņēmumu, vai tikai pārņem šāda uzņēmuma aktīvus. Uzņēmumu principā uzskata par jaunizveidotu pirmos trīs gadus pēc tā darbības sākšanas attiecīgajā jomā. Tikai pēc šā perioda uzņēmums ir tiesīgs saņemt glābšanas vai pārstrukturēšanas atbalstu [..]."

32 Skaidrs, ka pamatnostādņu 12. punkta mērķis ir novērst, ka tiek izveidoti dzīvotnespējīgi vai zaudējumus nesoši uzņēmumi, kuri no to darbības sākuma būtu atkarīgi no valsts palīdzības. Šajā nolūkā precizējums, kas ir sniegts minētā punkta otrajā teikumā, jo sevišķi attiecas uz agrāk pastāvošas juridiskās personas aktīvu pārdošanu citai jaunizveidotai vai esošai juridiskai personai. Tādējādi šī ekonomiskā vienība, kurā no jauna tiek iekļauti iegādātie aktīvi, ja nepieciešams, var tikt kvalificēta par jaunu uzņēmumu. Runājot par juridisko personu, kas pārdod aktīvus, šādas operācijas mērķis varētu būti tieši šī uzņēmuma glābšana.

33 Tomēr prasītāja apgalvo, ka vārdi "it īpaši", kas ietverti pamatnostādņu 12. punktā, liecinot, ka uzņēmuma kvalifikācija par "jaunu" [uzņēmumu] var izrietēt ne tikai no citas sabiedrības aktīvu pārņemšanas, ko veic atbalsta saņēmējs, bet arī no atbalsta saņēmēja aktīvu nodošanas citai sabiedrībai, kā tas ir šajā gadījumā, kad *ACC Austria*, kas ir *ACC Compressors* meitasuzņēmums, nodod aktīvus *Secop Austria*.

34 Iepriekš minēto iemeslu dēļ šajā gadījumā šāda interpretācija ir jānoraida.

35 Pirmkārt, *ACC Compressors* un *ACC Austria* sākotnēji bija daļa no viena uzņēmuma, jo abas sabiedrības ražoja vienus un tos pašus produktus divās dažādās vietās, bet ar to pašu ekonomisko pārvaldību. Pēc *ACC Austria* ražošanas aktīvu cedēšanas 2013. gada 11. decembrī, proti, Lēmuma par koncentrāciju pieņemšanas datumā (skat. iepriekš 3. un 6. punktu), šī uzņēmuma darbības apjoms acīmredzami tika samazināts, jo darbības, kas tika veiktas ražotnē Austrijā, šis uzņēmums vairs neveica. Tādējādi uzņēmums, kuram tika piešķirts strīdīgais atbalsts, kas tika apstiprināts 2013. gada 18. decembrī, ietvēra tikai *ACC Compressors* ražošanas aktīvus. Tomēr pēdējā minētā sabiedrība vadīja attiecīgo uzņēmumu gan pirms, gan pēc minētās aktīvu pārdošanas, un, kā to prasības pieteikuma 46. punktā atzinusi prasītāja, *ACC Compressors* pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas turpināja, lai gan mazākā apjomā, kompresoru ražošanu un tirdzniecību, kas bija šī uzņēmuma ierastā darbība. Tādēļ pretēji prasītājas apgalvojumiem runa ir par vienu un to pašu uzņēmumu, kas ražo kompresorus kopš 1960. gada.

36 Otrkārt, prasītājas piedāvātā interpretācija ir pretrunā pamatnostādņu 12. punkta mērķim, kāds tas ir izklāstīts iepriekš 32. punktā. Aktīvu pārdošanas gadījumā nozīme kvalifikācijai par "jaunizveidotu uzņēmumu" ir nevis vienībai, kas veic saimnieciskās darbības, ko veikusi sabiedrība, kas pārdevusi aktīvus, bet gan vienībai, kas veic iegūstošās sabiedrības, kurā aktīvi ir integrēti, saimnieciskās darbības. Turklāt tas ir arī normāli un saprātīgi grūtībās nonākušam uzņēmumam pārdot noteiktus aktīvus un koncentrēties uz pamatdarbību ģeogrāfiskā vai nozaru aspektā, lai uzlabotu ekonomiskās atveseļošanās izredzes. Tāpēc pamatnostādņu 39. punktā aktīvu pārdošana ir skaidri paredzēta kā preventīvs pasākums, lai izvairītos no pārmērīgiem konkurences izkropļojumiem, apsverot pārstrukturēšanas plānu attiecībā uz atbalsta piešķiršanu pārstrukturēšanai. Tas būtu pretrunā pamatnostādņu vispārējam mērķim, ja šāda aktīvu pārdošana sistemātiski izstumtu aktīvus pārdevušo sabiedrību no glābšanas atbalsta saņemšanas.

37 Tas, ka starp *ACC Compressors* un *Secop Austria* pastāv strīds par strīdīgajiem patentiem, nevar novest pie dažādiem vērtējumiem.

38 Pieņemot apstrīdēto lēmumu, Komisija varēja ņemt vērā vienīgi *ACC Compressors* faktisko un juridisko situāciju, kāda tā bija minētā lēmuma pieņemšanas brīdī; tiklab Komisijai bija jāņem vērā šīs situācijas paredzamā attīstība perioda, attiecībā uz kuru tika piešķirts glābšanas atbalsts, proti, sešu mēnešu, kontekstā (skat. iepriekš 5. punktu). Tomēr, kā pamatoti apgalvo Komisija, apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī *ACC Compressors* joprojām izmantoja strīdīgos patentus, lai ražotu kompresorus, bet tas tai bija jāņem vērā, un nekas nenorādīja, ka šī situācija varētu mainīties nākamo sešu mēnešu laikā.

39 Turklāt jānorāda, ka strīda par patentiem pastāvēšanai nebija nozīmes, izvērtējot strīdīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu. Taisnība, ka, ja *Secop Austria* uzvarētu strīdā par patentiem, tad, iespējams, *ACC Compressors* vairs nevarētu izmantot strīdīgos patentus un līdz ar to tai būtu jāpārtrauc ražot ievērojamu kompresoru līniju, sauktu par "Kappa". Tomēr tas ir atkarīgs arī no tā, vai pēc iespējamā zaudējuma tiesās *ACC Compressors* varētu saņemt šo patentu izmantošanas licenci. Turklāt jau no paša sākuma nevar tikt izslēgts, ka minētā sabiedrība varētu kompensēt iespējamo savas darbības – kompresoru "Kappa" ražošanas – pārtraukšanu ar citu līniju vai darbību attīstību. Katrā ziņā ir jāuzskata, ka Komisijai nav jāparedz strīda par patentiem, kas tiek izskatīts valsts tiesās apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumā, iznākums, aizstājot kompetento tiesu, kurās tiek izskatīts strīds, vērtējumu ar savu vērtējumu.

40 Visbeidzot, ir jānoraida arguments, ko prasītāja izvirzīja tiesas sēde un saskaņā ar kuru Komisijai bija jāņem vērā, ka saistībā ar procesu par koncentrāciju *ACC Compressors* pati ir norādījusi, ka gadījumā, ja *Secop Austria* iegādāsies *ACC Austria* aktīvus, tā nevarēs turpināt ražot kompresorus, jo tā vairs nevarēs izmantot strīdīgos patentus.

41 Lēmumā par koncentrāciju Komisija izvērtēja *ACC Compressors* apgalvojumus un konstatēja, ka, ņemot vērā starp lietas dalībniekiem pastāvošo strīdu par patentiem, nav izslēgts, ka starp tiem var tikt noslēgts licences līgums. Tāpēc Komisija jau procedūrā saistībā ar koncentrāciju konstatēja, ka *ACC Compressors* apgalvojumi par tās neiespējamību turpināt ražot kompresorus, neesot licencei uz strīdīgajiem patentiem, ir hipotētiski.

42 Šādos apstākļos minētie apgalvojumi nav noteicošā informācija, lai novērtētu konkurences attiecības starp *ACC Compressors* un *Secop*, kas nozīmē, ka Komisijai nevar tikt pārmests, ka tā šo informāciju nav ņēmusi vērā procedūrā saistībā ar valsts atbalstu.

– Par faktu, ka strīdīgais atbalsts, iespējams, tikai "novilcina neizbēgamo"

43 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka strīdīgais atbalsts nebija jāpiešķir, ciktāl tas tikai "novilcinātu neizbēgamo" pamatnostādņu 72. punkta izpratnē.

44 Pamatnostādņu 72. punkts ir izteikts šādi:

"Glābšanas atbalsts ir vienreizēja darbība, kas paredzēta, lai ļautu uzņēmumam turpināt darbību noteiktu laiku, kurā var novērtēt tā izredzes. No otras puses, nevar pieļaut atkārtotus glābšanas pasākumus, kas tikai saglabātu *status quo*, novilcinātu neizbēgamo un reizē uzkrautu saimnieciskās un sociālās problēmas citiem, efektīvākiem ražotājiem vai citām dalībvalstīm. Tādēļ glābšanas atbalstu piešķir tikai vienreiz (ar nosacījumu "vienreiz un pēdējoreiz") [..]."

45 Tāpēc pamatnostādņu 72. punkta vispārējā shēmā fakts, ka glābšanas atbalsts nevar kalpot, tikai lai saglabātu *status quo* un novilcinātu neizbēgamo, ir ilustratīvi minēts, lai pamatotu principu vienreiz un pēdējoreiz, kas ir ietverts šajā pašā 72. punktā. Tāpēc saskaņā ar šī punkta loģiku fakts, ka otro reizi tiek prasīts glābšanas atbalsts – desmit gadu laikā pēc pirmā glābšanas atbalsta piešķiršanas –, var pierādīt, ka pirmais atbalsts ir tikai saglabājis *status quo* un novilcinājis neizbēgamo. Šajā gadījumā pietiek norādīt, pirmkārt, ka saskaņā ar konstatējumiem apstrīdētā lēmuma 38. punktā, ko prasītāja nav apstrīdējusi, strīdīgais atbalsts ir pirmais glābšanas atbalsts, kas piešķirts *ACC Compressors*, un, otrkārt, ka prasītāja ir tikai apstiprinājusi, ka strīdīgais atbalsts tikai "novilcināja neizbēgamo", nepamatojot šo apgalvojumu. Visbeidzot, ciktāl prasītāja savu apgalvojumu balstīja uz strīdu par patentiem, iepriekš jau tika konstatēts, ka šim strīdam nebija nozīmes, novērtējot strīdīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu.

46 Tādēļ šis prasītājas arguments ir jānoraida.

– Par it kā agrāk saņemto atbalstu ņemšanu vērā

47 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija nav pareizi novērtējusi atbalsta mijiedarbību ar, iespējams, agrāk sniegtajiem pabalstiem, izmantojot *Cassa Integrazione*. Saskaņā ar Komisijas teikto *Cassa integrazione* ir daļējs algu kompensācijas fonds, no kura izmaksātos pabalstus Komisija uzskata par valsts atbalstu.

48 Pamatnostādņu 23. punkts ir izteikts šādi:

"Ja grūtībās nonākušam uzņēmumam iepriekš sniegts nelikumīgs atbalsts, par ko Komisija ir pieņēmusi negatīvu lēmumu ar rīkojumu par atbalsta atmaksāšanu, un ja šāda atmaksāšana nav notikusi atbilstīgi 14. pantam [Regulā Nr. 659/1999], novērtējot jebkādu glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstu, ko gatavojas piešķirt šim pašam uzņēmumam, ņem vērā gan vecā un jaunā atbalsta kumulatīvo iedarbību, gan arī to, ka vecais atbalsts nav atmaksāts [..]."

49 Tādējādi ir jānorāda, ka pamatnostādņu 23. punktā ir skaidri paredzēts ņemt vērā agrāku atbalstu mijiedarbību ar jaunu atbalstu glābšanai vai pārstrukturēšanai tikai prettiesisku atbalstu gadījumā, par ko ir pieņemts negatīvs lēmums, kas ietver atmaksas rīkojumu, kuru attiecīgā dalībvalsts vēl nav īstenojusi. Turklāt saskaņā ar šo noteikumu Komisija ir prasījusi Itālijas iestādēm apliecinājumu, ka *ACC Compressors* nav saņēmusi šādus neatgūtos atbalstus (apstrīdētais lēmums, 40. punkts).

50 Tomēr ir skaidrs, ka it kā caur *Cassa Inegrazione* izmaksātie pabalsti, par kuriem, kā Komisija apgalvo, tā nav zinājusi, Komisija nav pieņēmusi negatīvu lēmumu [par atgūšanu]. Pamatnostādņu tekstā un, it īpaši, to 23. punktā Komisijai nav uzlikts pienākums ņemt vērā šos apgalvotos pabalstus.

51 Attiecībā uz jautājumu par to, vai šāda vērā ņemšana bija nepieciešama, ja Pamatnostādnēs nav skaidri noteikts pienākums to darīt, ir jāatzīmē, ka glābšanas atbalsta raksturīgās īpašības liedz ņemt vērā agrāku atbalstu, uz kuriem neattiecas pamatnostādņu 23. punkts, mijiedarbību. Pamatnostādņu 15. punktā glābšanas atbalsts ir definēts šādi:

"Glābšanas atbalsts ir pagaidu un reversīvs atbalsts. Tā galvenais mērķis ir dot grūtībās nonākušam uzņēmumam iespēju turpināt darbību to neilgo laiku, kas nepieciešams pārstrukturēšanas vai likvidācijas plāna izstrādei. Saskaņā ar vispārējo principu glābšanas atbalsts dod iespēju kādu laiku atbalstīt uzņēmumu, kura finansiālais stāvoklis ir nopietni pasliktinājies, ko apliecina pēkšņa likviditātes krīze vai tehniska maksātnespēja. Šādam pagaidu atbalstam būtu jādod laiks izanalizēt apstākļus, kuru dēļ radušās grūtības, un izstrādāt piemērotu plānu minēto grūtību novēršanai. Glābšanas atbalsts nevar pārsniegt nepieciešamo minimālo atbalstu. Citiem vārdiem sakot, glābšanas atbalsts grūtībās nonākušam uzņēmumam dod īsu atelpu, kas nepārsniedz sešus mēnešus. Tas nozīmē atgriezenisku likviditātes atbalstu, kas izpaužas kā aizdevuma garantijas vai aizdevumi, kuru procentu likmes ir vismaz saderīgas ar procentu likmēm stipriem uzņēmumiem un jo īpaši ar Iestādes pieņemtajām bāzes likmēm. Ar glābšanas atbalstu nevar finansēt strukturālus pasākumus, kuriem nav nepieciešama nekavējoša darbība, piemēram, neatgriezenisku un automātisku valsts līdzdalību uzņēmuma pašu kapitālā."

52 No šīs definīcijas izriet, ka, gan ierobežojot iespējamos pasākumus (aizdevumu garantijas vai aizdevumus), gan izmantojot pagaidu un atgriezenisko raksturu (garantijas beigas un aizdevuma atmaksa pēc sešiem mēnešiem, ja pēc šī termiņa ir iesniegts pārstrukturēšanas vai likvidācijas plāns), gan arī ierobežojot [atbalstus] tikai ar tiem pasākumiem, kas nepieciešami attiecīgā uzņēmuma pagaidu izdzīvošanai, tādiem glābšanas atbalstiem kā strīdīgais atbalsts, kā to pamatoti norādīja Komisija, ir ļoti ierobežojoša ietekme uz iekšējo tirgu. Šī ierobežotā ietekme kopā ar glābšanas atbalstu steidzamo raksturu ir tā, kas pamato to, ka Komisija tos izvērtē parastā kārtībā saskaņā ar vienkāršotu procedūru atbilstoši pamatnostādņu 30. punktam, cenšoties mēneša laikā pieņemt lēmumu par to, vai atbalsts atbilst noteiktiem kritērijiem. Bet iespējama prettiesiska agrāka atbalsta mijiedarbības ņemšana vērā padara neiespējamu šī termiņa ievērošanu un līdz ar to nav saderīga ar šīs pārbaudes steidzamo raksturu un šo atbalstu ierobežoto ietekmi uz konkurenci.

53 Turklāt tādu agrāku atbalstu ņemšana vērā, kas nav definēti pamatnostādņu 23. punktā – attiecībā uz kuriem Komisija jau ir pieņēmusi negatīvu lēmumu [par atmaksu] –, uzliek pienākumu Komisijai īpašā kārtībā veikt minēto agrāko atbalstu izvērtēšanu, par kuru kvalifikāciju par valsts atbalstu un prettiesisku atbalstu var būt domstarpības ar attiecīgo dalībvalsti un attiecībā uz kuriem vajadzības gadījumā var tikt veiktas atsevišķas procedūras un pieņemti atsevišķi lēmumi. Tas varētu beigties vai nu ar glābšanas atbalsta atteikumu, pamatojoties uz veco atbalstu virspusēju pārbaudi, kaut arī vēlāk pēdējie minēti var tikt atzīti par likumīgiem vai tādiem, kas nav uzskatāmi par atbalstu, vai lēmuma par glābšanas atbalstu nepamatotu novilcināšanu. Tāpēc arī šāda pieeja šķiet nesaderīga ar prasībām, kādas izriet no tiesiskās drošības principa.

54 Šo iemeslu dēļ ir jāuzskata, ka Komisijai nevar tikt prasīts, pārsniedzot pamatnostādņu 23. punktā minētos gadījumus, ņemt vērā apgalvoto agrāk sniegto atbalstu mijiedarbību ar glābšanas atbalstu.

55 Tāpēc šis prasītājas arguments ir jānoraida kā nepamatots.

– Par *ACC Compressors* it kā īstenotās pārdošanas zem pašizmaksas prakses ņemšanu vērā

56 Ceturtkārt, prasītāja uzskata, ka Komisijai būtu jāapsver risks, ka strīdīgais atbalsts varētu ļaut *ACC Compressors* turpināt pārdošanas zem pašizmaksas politiku, ko tā esot praktizējusi kopš 2013. gada.

57 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka prasītāja tikai apgalvo, ka *ACC Compressors* praktizēja pārdošanas zem pašizmaksas politiku, nesniedzot nekādus paskaidrojumus vai pierādījumus, kas varētu pamatot šo apgalvojumu. Šādos apstākļos šis prasītājas arguments ir jānoraida.

– Par Komisijas iesniegtajiem aprēķiniem

58 Piektkārt, prasītāja prasības pieteikumā apgalvoja, ka aprēķini, kurus Komisija iesniedza, izvērtējot strīdīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, esot bijuši nepareizi un tai neizprotami piekļuves lietas materiāliem neesamības dēļ.

59 Tā kā atbildē uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumiem prasītāja atsauca šo iebildumu, ņemot vērā paskaidrojumus, ko Komisija sniedza iebildumu rakstā, šajā sakarā vairs nav jāpieņem lēmums.

60 Tā kā visi iebildumi, kas tika izvirzīti otrā pamata pirmajā un otrajā daļā, ir jānoraida, tad ir jānoraida minētās daļas kopumā.

Par otrā pamata trešo daļu, kas ir balstīta uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu

61 Prasītāja apgalvo, ka viņai nav bijusi iespēja paust savu viedokli saistībā ar tiesvedību par valsts atbalstu, uzsāktu par labu *ACC Compressors*, lai iebilstu pret atbalsta piešķiršanu pēdējai minētajai, ja nepieciešams, formālās izmeklēšanas procedūrā. Turpretim *ACC Compressors* esot bijusi iespēja procedūras saistībā ar koncentrāciju ietvaros iebilst pret to, ka *Secop Austria* pārņem *ACC Austria* aktīvus. Pēc prasītājas domām, runa ir par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jo konkurences starp *ACC grupu* un *Secop grupu* ziņojums būtu bijis jāizvērtē abās procedūrās.

62 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienlīdzīgas attieksmes princips kā vispārējs Savienības tiesību princips nosaka, ka līdzīgas situācijas nevar tikt aplūkotas atšķirīgi un atšķirīgas situācijas savukārt nevar tikt aplūkotas vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi attaisnota (skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Arcelor Atlantique et Lorraine* u.c., C-127/07, Krājums, EU:C:2008:728, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

63 Šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, ka gan saistībā ar valsts atbalsta procedūru, gan saistībā ar koncentrācijas procedūru attiecīgo uzņēmumu konkurentiem nav tiesību tikt automātiski saistītiem ar procedūru, it īpaši tas attiecas uz procedūras pirmo posmu, kad Komisija uzsāk sākotnējo izvērtēšanu attiecīgajam atbalstam vai paziņotajai koncentrācijai.

64 Pirmkārt, valsts atbalsta jomā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir jānošķir, no vienas puses, atbalstu pārskatīšanas procedūras, kas uzsākta saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu, sākotnējā stadija, kuras mērķis ir vienīgi ļaut Komisijai sagatavot sākotnējo viedokli par attiecīgā atbalsta daļēju vai pilnību saderību, un, no otras puses, šī paša panta 2. punktā paredzētais izvērtēšanas posms. Tikai saistībā ar šo pēdējo minēto izmeklēšanu, kuras mērķis ir Komisijas pilnīga informēšana par visiem lietas faktiem, LESD Komisijai ir noteikts pienākums informēt ieinteresētās puses, lai tās varētu iesniegt savus apsvērumus (spriedumi *Cook*/Komisija, minēts 24. punktā, EU:C:1993:197, 22. punkts; Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, minēts 23. punktā, EU:C:1998:154, 38. punkts, un 2005. gada 13. decembris, Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, Krājums, EU:C:2005:761, 34. punkts). No minētā izriet, ka ieinteresētajām pusēm, kas nav attiecīgās dalībvalstis, ieskaitot atbalsta saņēmēja konkurentus, tādus kā prasītāja šajā lietā, nav tiesību tikt asociētiem ar procedūru izvērtēšanas sākotnējā posmā.

65 Otrkārt, koncentrācijas jomā Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula par koncentrācijām") 18. panta 4. punktā – ar precizējumu Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 802/2004, ar ko īsteno Regulu [..] Nr. 139/2004 (OV L 133. 1. lpp.), 11. panta c) punktā – ir paredzēts, ka Komisija pēc

savas ierosmes var uzklausīt fiziskas vai juridiskas personas, kas nav ziņotāji un citas koncentrācijas projektā iesaistītās puses, bet ka tai ir pienākums to darīt tikai saskaņā ar diviem nosacījumiem, proti, ja minētās personas ir pietiekami ieinteresētas un ja viņas to lūdz (šajā ziņā skat. spriedumu, 1997. gada 27. novembris, *Kaysersberg*/Komisija, T-290/94, Krājums, EU:T:1997:186, 108. un 109. punkts).

66 Vēl toties ir jānorāda, ka *ACC Compressors* nostāja procedūrā saistībā ar koncentrāciju bija ne tikai *Secop Austria* kā uzņēmuma, kas paziņoja par koncentrāciju, konkurējošā uzņēmuma nostāja, bet arī "citas iesaistītās puses" Regulas Nr. 802/2004 11. panta b) punkta izpratnē nostāja, ciktāl tā kā *ACC Austria* mātessabiedrība, kuras visi aktīvi bija jāpārdod, bija jāpielīdzina minēto aktīvu pārdevējai un tāpēc tai bija puses, kas iesaistīta koncentrācijas projektā, statuss. Tomēr atšķirībā no konkurentiem saskaņā ar Regulas par koncentrācijām 18. panta 1. punktu *in fine* ieinteresētajām personām ir tiesības jebkurā procedūras stadijā, ieskaitot sākotnējo stadiju, paust savus uzskatus (šajā ziņā skat. spriedumus, 1994. gada 24. marts, *Air France*/Komisija, T-3/93, Krājums, EU:T:1994:36, 81. punkts, un 2002. gada 20. novembris, *Lagardère* un *Canal*+/Komisija, T-251/00, Krājums, EU:T:2002:278, 93. un 94. punkts).

67 Līdz ar to ir jākonstatē, ka prasītājas situācija procedūrā valsts atbalsta jomā, kuras rezultātā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, atšķiras no *ACC Compressors* situācijas procedūrā saistībā ar koncentrāciju, kuras rezultātā tika pieņemts lēmums par koncentrāciju, jo *ACC Compressors* bija tiesības tikt uzklausītai pirms šī pēdējā minētā lēmuma pieņemšanas. Tāpēc fakts, ka Komisija pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas atturējās sniegt prasītājai iespēju paust viedokli, nav uzskatāms par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

68 Tādējādi ir jānoraida otrā pamata trešā daļa un līdz ar to šis pamats kopumā.

Par pirmo un trešo pamatu to pārkvalificētajā redakcijā, kas ir balstīti uz izmeklēšanas neveikšanu un kļūdām vērtējumā

69 Šajā ziņā prasītāja pārmet Komisijai, ka tā nav ņēmusi vērā informāciju, kas ietverta lēmumā par koncentrāciju (skat. iepriekš 6. punktu) un kas ir atbilstoša un svarīga, lai novērtētu strīdīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, un šajā gadījumā aprobežojusies ar informāciju, ko bija sniegušas Itālijas iestādes un *ACC Compressors* kā atbalsta saņēmēja. It īpaši Komisijai esot bijis jāņem vērā fakts, ka *ACC Compressors* procedūrā saistībā ar koncentrāciju norādīja, ka, neiegūstot licences uz strīdīgajiem patentiem, tā vairs nevarēs turpināt savas darbības saldēšanas kompresoru, kas paredzēti mājsaimniecības ierīcēm, tirgū (skat. iepriekš 40. punktu).

70 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

71 Vispirms jānorāda, ka Komisija neapstrīd faktus, ko prasītāja norādījusi pirmajā pamatā, proti, ka lietā par valsts atbalstu Komisija nav ņēmusi vērā informāciju, ko tā bija ieguvusi procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemts lēmums par koncentrāciju. Tādēļ lietas dalībnieki nav vienisprātis tikai par diviem jautājumiem, proti, pirmkārt, vai Komisijai bija tiesības (un pat pienākums) ņemt vērā minēto informāciju un, otrkārt, vai minētā informācija bija atbilstoša, lai novērtētu strīdīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu.

Par Komisijas izmeklēšanas pienākuma apjomu iepriekšējas izskatīšanas stadijā

72 Tā kā pirmais pamats tā pārkvalificētajā redakcijā ir balstīts uz izmeklēšanas neveikšanu, vispirms ir jānosaka Komisijas izmeklēšanas pienākuma apjoms iepriekšējas izmeklēšanas stadijā.

73 Kā tas tika atgādināts iepriekš 64. punktā, atbalsta iepriekšējās izskatīšanas stadijas, kas tikusi ieviesta ar LESD 108. panta 3. punktu, vienīgais mērķis ir ļaut Komisijai sagatavot sākotnējo viedokli par tai paziņoto atbalsta projektu daļēju vai pilnīgu saderību ar Līgumu.

74 Tāpat no judikatūras izriet, ka, lai iegūtu apstiprinājumu tādam jaunam vai grozītam atbalstam, kurš tiek piešķirts, atkāpjoties no Līguma noteikumiem, attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar tās pienākumu sadarboties ar Komisiju, kāds tas izriet no LESD 4. panta 3. punkta, ir jāsniedz Komisijai visa informācija, lai ļautu šai iestādei pārbaudīt, vai ir izpildīti nosacījumi atkāpes piešķiršanai (spriedumi, 1993. gada 28. aprīlis, Itālija/Komisija, C-364/90, Krājums, EU:C:1993:157, 20. punkts; 2006. gada 6. aprīlis, *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke*/Komisija, T-17/03, Krājums, EU:T:2006:109, 48. punkts, un 2007. gada 12. septembris, *Olympiaki Aeroporia Ypiresies*/Komisija, T-68/03, Krājums, EU:T:2007:253, 36. punkts).

75 Iepriekš minētie procesuālie noteikumi attiecībā uz iepriekšējās pārbaudes procedūru turklāt ir pārņemti un konkretizēti ar Regulas Nr. 659/1999 2. panta 2. punktu un 5. panta 1. un 2. punktu.

76 No iepriekš minētā izriet, ka iepriekšējās pārbaudes procedūrā Komisija var principā aprobežoties ar informāciju, ko sniegusi attiecīgā dalībvalsts – vajadzības gadījumā pēc Komisijas papildu pieprasījuma (spriedums, 2005. gada 15. jūnijs, *Regione autonoma della Sardegna*/Komisija, T-171/02, Krājums, EU:T:2005:219, 40. un 41. punkts) –, un tai nav pienākuma pēc savas iniciatīvas uzsākt izmeklēt visus apstākļus par to, vai informācija, ko sniegusi ziņotāja dalībvalsts, tai ļauj iegūt pārliecību pēc sākotnējās izmeklēšanas, ka attiecīgais pasākums vai nu nav atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, vai arī, ja tas tiek kvalificēts kā atbalsts, ir saderīgs ar iekšējo tirgu (skat. iepriekš 23. punktā minēto judikatūru).

77 Turklāt, ja vēlāk izrādītos, ka attiecīgās dalībvalsts sniegtā informācija ir bijusi nepilnīga vai kļūdaina būtiskos jautājumos, liekot apšaubīt Komisijas vērtējumu par atbalsta, kāds ir ticis faktiski īstenots, saderību ar iekšējo tirgu, un tāpēc prettiesiska Regulas Nr. 659/1999 1. panta f) punkta izpratnē, tad tas pamatotu to, ka Komisija uzsāk jaunu procedūru (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 20. septembris, *Regione autonoma della Sardegna* u.c./Komisija, T-394/08, T-408/08, T-453/08 un T-454/08, Krājums, EU:T:2011:493, 177.–180. punkts).

78 Šajā lietā, kā tas izriet no apsvērumiem, kas izklāstīti iepriekš 37. un 39. punktā, tas, ka starp *ACC Compressors* un *Secop Austria* ir juridiskas domstarpības par strīdīgajiem patentiem, nevarēja ietekmēt rezultātu vērtējumam par strīdīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu. Tāpēc Komisijai nav nekāda pienākuma ņemt vērā apgalvojumus, kādus šajā sakarā izteikusi *ACC Compressors* koncentrācijas procedūrā.

Par aizliegumu Komisijai citiem mērķiem izmantot informāciju, kas iegūta koncentrācijas procedūrā

79 Vēl saskaņā ar Regulas par koncentrācijām 17. panta 1. punktu informācija, kas iegūta, piemērojot minēto regulu, var tikt izmantota vienīgi informācijas pieprasījuma, kontroles vai uzklausīšanas mērķiem.

80 Šī norma principā aizliedz Komisijai izmantot procedūras valsts atbalsta jomā ietvaros informāciju, kas tai tikusi nosūtīta koncentrācijas procedūrā.

81 Tomēr prasītāja apgalvo, ka Tiesas judikatūra ir samazinājusi Regulas par koncentrācijām 17. panta piemērošanas jomu, ciktāl, ja Komisija nejauši ir uzzinājusi noteiktu informāciju procedūras konkurences tiesību jomā ietvaros un šī informācija norāda uz pārkāpuma esamību, kāds izdarīts attiecībā pret citām konkurences normām, tā var uzsākt otro procedūru, lai pārbaudītu minētās informācijas pareizību vai to papildinātu, it īpaši, pieprasot tos pašus dokumentus un izmantojot tos kā pierādījumus.

82 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai arī informācija, kas iegūta, piemērojot Regulu par koncentrācijām, nevar tikt tieši izmantota kā pierādījumi procedūrā, kas nav regulēta šajā regulā, tā tomēr ir uzskatāma par norādēm, kas vajadzības gadījumā var tikt ņemtas vērā, lai pamatotu procedūras uzsākšanu, pamatojoties uz citu juridisko pamatu (pēc analoģijas attiecībā uz gadījumu, kad valsts konkurences

iestāde izmanto informāciju, kas iegūta procedūrā saistībā ar aizliegtu vienošanos valsts līmenī, skat. spriedumus, 1989. gada 17. oktobris, *Dow Benelux*/Komisija, 85/87, Krājums, EU:C:1989:379, 18.–20. punkts, un 1992. gada 16. jūlijs, *Asociación Española de Banca Privada* u.c., C-67/91, Krājums, EU:C:1992:330, 39. un 55. punkts).

83 Šajā gadījumā prasītāja nepārmet Komisijai atturēšanos uzsākt procedūru valsts atbalsta jomā, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta koncentrācijas procedūrā, bet pārmet tai, ka tā nav ņēmusi vērā šo informāciju jau notiekošā procedūrā saistībā ar atbalstu. Tāpēc ir jāsecina, ka, piemērojot iepriekš 82. punktā minēto judikatūru, Komisijai bija vismaz tiesības procedūrā valsts atbalsta jomā prasīt iesniegt informāciju vai dokumentus, par ko tā uzzinājusi koncentrācijas procedūrā, ja šāda informācija un dokumenti attiecās uz attiecīgā atbalsta pārbaudi.

84 Turklāt prasītāja, pamatojoties uz dažādiem Savienības tiesu spriedumiem, apgalvo, ka var atkāpties no aizlieguma, kas paredzēts Regulas par koncentrācijām 17. panta 1. punktā, ja pastāv asociatīvā saikne starp dažādām procedūrām, kas uzsāktas Komisijā. Šajā gadījumā šādas asociatīvas saiknes starp koncentrācijas procedūru un procedūru valsts atbalsta jomā izraisītu *HCH* grupas pārstrukturēšana un agrākās sabiedrības *ACC Austria* aktīvu pārdošana, kā arī sekas, kādas no tā izrietētu attiecībā uz *ACC Compressors*.

85 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka Komisijai principā ir jānovērš pretrunas, kādas var rasties, īstenojot dažādas Savienības tiesību normas. Šis Komisijas pienākums saglabāt konsekvenci starp Līguma noteikumiem par valsts atbalstu un citiem Līguma noteikumiem ir īpaši nepieciešams gadījumos, ja arī šo citu noteikumu mērķis ir neizkropļota konkurence iekšējā tirgū (skat. spriedumu, 2001. gada 31. janvāris, *RJB Mining*/Komisija, T-156/98, Krājums, EU:T:2001:29, 112. punkts un tajā minētā judikatūra).

86 No minētā cita starpā izriet, ka, pieņemot lēmumu par atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, Komisija nedrīkst ignorēt risku, ka atsevišķi uzņēmēji var ietekmēt konkurenci iekšējā tirgū (spriedums *RJB Mining*/Komisija, minēts 85. punktā, EU:T:2001:29, 113. punkts). Pēc analoģijas ir jāuzskata, ka, pieņemot lēmumu par valsts atbalsta saderīgumu, Komisijai ir jāņem vērā koncentrācijas sekas, kādas tā pēc tam uzreiz novērtē citā procedūrā, ciktāl šādas koncentrācijas nosacījumi var ietekmēt vērtējumu par ietekmi uz konkurenci, ko var veicināt attiecīgais atbalsts. Tāpēc vajadzības gadījumā Komisijai var būt jāuzdod jautājums attiecīgajai dalībvalstij, lai iegūtu attiecīgo informāciju procedūrā valsts atbalsta jomā.

87 Ņemot vērā, ka strīdam par patentiem nebija nozīmes, lai novērtētu strīdīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu (skat. iepriekš 37. un 39. punktu), šāds pienākums šajā gadījumā neeksistēja.

88 No minētā izriet, ka ir jānoraida pirmais un trešais pamats to pārkvalificētajā redakcijā.

89 Tā kā visi prasītājas pamati ir noraidīti, prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

90 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Secop GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 1. martā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture 1

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 2

Juridiskais pamatojums 3

Par otro pamatu, kas ir balstīts uz Līgumu pārkāpumu 3

Par otrā pamata pirmo un otro daļu, kas ir balstītas uz LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta un 108. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu 3

– Atbilstošās judikatūras atgādinājums 3

– Par apgalvoto ACC Compressors jauna uzņēmuma statusu 5

– Par faktu, ka strīdīgais atbalsts, iespējams, tikai "novilcina neizbēgamo" 6

– Par it kā agrāk saņemto atbalstu ņemšanu vērā 7

– Par ACC Compressors it kā īstenotās pārdošanas zem pašizmaksas prakses ņemšanu vērā 8

– Par Komisijas iesniegtajiem aprēķiniem 9

Par otrā pamata trešo daļu, kas ir balstīta uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu 9

Par pirmo un trešo pamatu to pārkvalificētajā redakcijā, kas ir balstīti uz izmeklēšanas neveikšanu un kļūdām vērtējumā 10

Par Komisijas izmeklēšanas pienākuma apjomu iepriekšējas izskatīšanas stadijā 10

Par aizliegumu Komisijai citiem mērķiem izmantot informāciju, kas iegūta koncentrācijas procedūrā 11

Par tiesāšanās izdevumiem 12